

I. LOZICA, *Žena s mijehom*.
Zagreb, Moderna galerija

likove ribara, težaka, radnika, seljanki (*Pržinar*, *Žena s mijehom*), pretežno u realističkome duhu, naglašenih pokreta i uznemirenih volumena. Među brojnim, lirski modeliranim aktovima harmonijom volumena i ljepotom oblika ističu se djela *Poslije kupanja*, *Proljeće*, *Torzo* i *Ženski akt* u kojima je, blizak Kršinićevu izrazu, dostignuo umjetničku zrelost. Izradio je nekoliko portreta (*Brat*, *Sestra*, *Branda*) i ostavio mnogo crteža. Posthumna izložba priređena mu je u Modernoj galeriji u Zagrebu 1954.

LIT.: V. Kušan, Iz galerije savremenih hrvatskih umjetnika, Ivo Lozica, HR, 1943, 10. — C. Fisković, Svjedočanstvo o ubistvu kipara Lozice, u knjizi: Partizanski spomenici, Split 1945. — P. Šegedin, Ivan Lozica (katalog), Zagreb 1954. — J. Vrančić, Ivan Lozica (katalog), Dubrovnik 1961. — J. Depolo, Prekinuto stvaralaštvo, Vjesnik, 30. VII. 1961. — A. V. Mihić, Pisma Ive Lozice, Zbornik otoka Korčule, I, Zagreb 1970. — J. Baldani, Skulptura Ivana Lozice, Rad JAZU, 1971, 360. — B. Gagro, Hrvatska skulptura građanskog perioda, u katalogu: Jugoslovenska skulptura 1870–1950, Beograd 1975. — C. Fisković, Ivo Lozica, Split 1976. N. B. B.

LOZICA, Lujo, kipar (Lumbarda na Korčuli, 22. XI. 1934). Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1959 (V. Radauš). Bio je suradnik Majstorske radionice A. Augustinčića 1960–65. Bavio se restauriranjem kamene skulpture u Dalmaciji i Slavoniji (1965–70). Osnovao Atelje »Lozica« (1967) i Galeriju »Zagreb« u Zagrebu (1975). Njegovu skulpturu karakteriziraju čisti i napeti volumeni te majstorska izvedba u kamenu (*Obla žena*, *Jutro*, *Na obali*). Izveo nekoliko spomenika u Zagrebu (*Ranjenik*, 1961; memorijalni kip *V. Nazora*, 1969; portal crkve Majke Božje Lurdske, 1971; *Četiri godišnja doba*, 1974; *Tuga*, 1976; fontana *Igre s vodom*, 1987). Od 1986. živi u San Marinu, gdje je 1989. otvorio Školu za usavršavanje u kiparstvu. Samostalno izlagao u Zagrebu, Padovi, Veneciji, Bergamu i San Marinu.

LIT.: J. Depolo i V. Bužančić, Lujo Lozica (katalog), Zagreb 1981. — A. Venturini, Aloiz Lujo Lozica (katalog), S. Marino 1994. J. Dep.

LOŽA → GRADSKA LOŽA

LUBENICE, naselje na otoku Cresu. Nepravilan tlocrt obzidana naselja s nekoliko aglomeracija jednokatnih kuća uvjetovala je konfiguracija tla na prirodno branjenu položaju — okomitoj litici nad zap. obalom otoka. L. su

isprva prapov. gradina, a u sr. vijeku — uz Osor, Cres i Beli — najstariji gradski centar cresko-lošinjskoga arhipelaga. Očuvani su još ist. krak srednjovj. zida i sjev. gradska vrata. Jednobrodna crkva Sv. Nikole (izvan zidina) iz XIV–XV. st. ima brod i četverokutno svetište presvođeno šiljastim bačvastim svodom; u njoj je drveni gotički svečev kip iz XV. st.

LIT.: B. Fučić, Izvještaj o putu po otocima Cresu i Lošinju, Ljetopis JAZU, 1949, 55. — Isti, Apsyrtides, Mali Lošinj 1990. B. F.

LUBIENSKY, Zlata, sakupljačica umjetnina (Zagreb, 13. III. 1897 — 21. III. 1969). Njezin je dom u Jurjevskoj ul. 27 u Zagrebu bio stjecište ljubitelja umjetnosti. Tu su se čuvali portreti i predmeti rođaka biskupa J. J. Strossmayera, portret biskupove majke (rad F. G. Waldmüllera), ikone iz XIV. st., slike nizozemskih majstora iz XVII. st., minijature iz XVIII. st., namještaj iz XVIII. i XIX. st. te knjižnica. Njezina je zbirka zajedno sa zbirkom T. Durieux (koja je kod nje stanovala 1934–56) bila pristupačna javnosti. Umjetnine Z. Lubiensky pripale su 1983. dijelom nasljednicima u inozemstvu a dio je ostao u Hrvatskoj. P. C.

LUBYNSKI, Rudolf, arhitekt (Zagreb, 31. X. 1873 — 27. III. 1935). Studirao na Visokoj tehničkoj školi u Karlsruheu kod J. Durma, u čijemu ateljeu surađuje na projektiranju Sveučilišne biblioteke u Heidelbergu, kliničkih zavoda i gimnazije u Freiburgu te građevina u Offenburgu, Kölnu, Karlsruheu i Zürichu. U Zagrebu djeluje od 1907, isprva kao glavni projektant građevnoga poduzetništva »Müller i Lubiynski«; od 1909. vodi samostalnu arhit. poslovnicu. U razdoblju do I. svj. r. jedan je od najplodnijih zagrebačkih arhitekata; projektira stambene, poslovne i obiteljske građevine: kuću Zaić u Nazorovoj ul. 3 (1908), vilu Renz u Hercegovačkoj 31 (1908), evangeličku školu u Gundulićevoj ul. 28/1 (1909), zgrade Hipotekarne banke u Mrazovićevoj ul. 5 i Illici 146–148a (1910), Eisner u

R. LUBYNSKI, zgrada u Gajevoj ul. 5 u Zagrebu

